

[Aksel Larsen.]

Hvad angår Bornholm, forholder det sig sådan, som jeg tidligere har sagt, at Bornholmsfarten kunne være fortsat uændret, hvis ikke Rederiforeningen havde forbudt Dampskibsselskabet af 1866 at ordne sig fredsommeligt med søfolkenes organisationer. Det er Dampskibsrederiforeningen og Arbejdsgiverforeningen, der ville have Bornholm isoleret; det er ikke søfolkenes organisationer.

Hvad Grønland angår, har jeg med interesse hørt den højtærede Grønlandsministers tale her. Jeg forstår meget vel, at det bliver en temmelig alvorlig situation, hvis man ikke får trafikken på Grønland i gang igen i fuldt omfang. På den anden side vil jeg gerne stille det spørgsmål, om det virkelig forholder sig således, at den kgl. grønlandske handels overenskomst med søfolkene udløb den 1. maj. Et nyt overenskomstforslag er udarbejdet og underskrevet af såvel den kgl. grønlandske handels direktion som søfolkenes organisationers ledere, men har ikke kunnet træde i kraft, fordi det mangler godkendelse af den højtærede Grønlandsminister. Hvis dette er tilfældet, er det i hvert fald ikke søfolkenes skyld, om Handelens skibe ikke kan sejle. Men trafikken på Grønland foregår overvejende med private rederiers skibe, som er chartret af den kgl. grønlandske handel, og forholdet er det, at disse skibes besætninger må sejle for en ringere løn end den, den kgl. grønlandske handel giver, idet Handelens skibes besætninger får et istillæg — jeg tror, det er på 65 kr. om måneden. Der er fra søfolkenes organisationer gentagne gange stillet forslag til den kgl. grønlandske handel om at chartre skibe på andre vilkår, nemlig på de vilkår, at besætningen skulle have samme løn som besætningen på Handelens skibe. Jeg fatter ikke, at den kgl. grønlandske handel ikke har ordnet sig på den måde; i så fald havde man været fri for, at farten på Grønland blev begrænset eller indstillet.

Det er hævdet af venstre og de konservative, at de vanskeligt kunne tage stilling til det, søfolkene har fremført i deputation over for udvalget, fordi man ikke har hørt den anden part. Ja men undskyld, den anden part kunne vel godt forestille sig, at søfolkene ville møde op i tinget, og så kunne Rederiforeningen også være kommet. Hvis

man var så interesseret i at høre Rederiforeningens fremstilling, kunne udvalget eller de særlig interesserede partier ved hjælp af telefonen sikkert have fået tilkaldt repræsentanter for Rederiforeningen, forudsat at disse ville behage at møde. Det, at de ikke mødte, ikke interesserede sig for denne sags behandling i folketinget, bør ikke bevirke, at man ikke vil tage hensyn til, hvad søfolkenes deputation har sagt.

Jeg skal lade det være nok med dette. Jeg vil gentage, hvad der står i betænkningen, at vi naturligvis ikke kan stemme for det af venstre og det konservative folkeparti stillede ændringsforslag, og at vi ikke kan love at stemme for regeringens lovforslag, når regeringspartierne ikke vil være med til at ændre det i den retning, vi har ønsket.

Iver Poulsen: Jeg kan ikke stærkt nok beklage det tempo, hvori dette lovforslag behandles. Ved begyndelsen af dette møde, i denne sene natte-time, fik vi udleveret en betænkning afgivet af det udvalg, der har behandlet lovforslaget, og et ændringsforslag bestående af 9 paragraffer og dertil som bilag en udtalelse fra Sømændenes Forbund i Danmark og Søfyrbødernes Forbund i Danmark. Der er ikke en gang levnet os tid til at læse disse forskellige ting igennem endsige underkaste dem blot en nogenlunde ordentlig gennemgang og behandling.

Det er klart, at vi under sådanne forhold ikke kan tage stilling til enkeltheder, hverken i betænkning eller ændringsforslag eller det øvrige materiale; jeg må derfor indskrænke mig til at gøre et par betragtninger gældende, og det må blive mit partis principielle betragtninger.

Vi er af den bestemte opfattelse, at i et liberalt samfund må det menneske, som har noget at sælge, selv bestemme, til hvilken pris vedkommende vil sælge, og om vedkommende overhovedet vil sælge. Derfor ønsker vi ikke, at konflikter på arbejdsmarkedet skal løses gennem indgreb fra anden side. Det er noget, som arbejdsmarkedets parter selv må finde frem til en løsning af under det ansvar, som påhviler dem i et demokratisk samfund.

Jeg kan derfor nøjes med at sige, at vi ikke kan stemme for ændringsforslaget lige så lidt som for lovforslaget.